

Patrimoni
festiu
de Catalunya

Pregó de la Festa de la Misteriosa Llum 2022

SÒNIA GUEDÁN CARRIÓ
I ROBERT GUILANYÀ JANÉ

Col·lecció "Pregons institucionals"
Número 56, febrer de 2022

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió: Inom, SA

Agraïments: Associació Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

Pregó de la Festa de la Misteriosa Llum, a càrrec de la Dra. Sònia Guedan Carrió, investigadora principal, IDIBAPS-Hospital Clínic de Barcelona i el Sr. Robert Guilanyà Jané, enginyer aeroespacial al Centre Europeu d'Operacions Espacials.

18 de febrer de 2022

Il·lustríssim senyor alcalde, excel·lentíssima Corporació Municipal, digníssimes autoritats, membres de l'Associació Misteriosa Llum, membres del Casal Cultural de Dansaires Manresans –entitat administradora de la Festa de la Llum d'enguany–, familiars, i manresans i manresanes, que aquesta és la vostra festa.

Robert: Darmstadt, Alemanya, 12 de novembre del 2014, a les 16 hores i 3 minuts. Des del Centre Europeu d'Operacions Espacials es pronuncien les següents paraules: “We are sitting on the surface. We are on the comet”, que es tradueix com: “Estem asseguts a la superfície. Som al cometa”. Aquestes paraules confirmaven l'aterratge del mòdul espacial Philae al cometa 67P. Era la primera vegada a la història de la humanitat que un mòdul fet per l'home aterrava sobre un cometa. Allò que semblava ciència-ficció era una realitat. Aquestes van ser les paraules pronunciades pel director de l'equip d'operacions del mòdul d'aterratge Philae, que formava part de la missió conjunta Rosetta-Philae i en la qual jo, un manresà, vaig tenir la gran oportunitat de participar com a membre de l'equip d'operacions.

Sònia: Filadèlfia, Estats Units d'Amèrica, 30 d'agost del 2017. La US Food and Drug Administration (FDA), l'agència que regula els medicaments al Estats Units, aprova un tractament únic al món per a infants amb leucèmia. El tractament es basa en la modificació genètica de cèl·lules del sistema immunitari per combatre el càncer i dona resultats positius en el 90% dels infants tractats. És la primera vegada a la història que una teràpia gènica

s'aprova als Estats Units. Des del gener del 2019, aquesta teràpia es pot administrar a infants de l'estat espanyol i la cobreix la Seguretat Social. Jo, una manresana, vaig tenir la gran oportunitat de treballar amb l'equip que va desenvolupar aquesta teràpia a Filadèlfia. Ara, ja des de l'Hospital Clínic de Barcelona, treballo amb un gran equip de metges i científics per desenvolupar teràpies semblants per altres tipus de càncers.

Robert: Jo sóc fill de Manresa i em sento manresà. Vaig estudiar tota la vida a l'escola pública, a l'antic Francesc Barjau, actualment escola La Font, i a l'institut Guillem Catà. La Sònia va estudiar a l'escola pública Sant Ignasi i a l'institut Lluís de Peguera. Permeteu-nos dedicar un moment a agrair a la ciutat de Manresa el fet de donar-nos l'oportunitat d'haver tingut una escolarització pública de qualitat. En el meu cas, aquesta escolarització va despertar el meu interès pel sector espacial i em va donar una forta base per continuar els meus estudis universitaris. Una escola pública de qualitat és necessària per tenir un futur pròsper.

Vaig estudiar Enginyeria Aeronàutica a la Universitat Politècnica de Catalunya i el 2009, gràcies a una beca de La Caixa, vaig cursar un màster de postgrau en Enginyeria de Sistemes Espacials a Tolosa (França). Allà vaig conèixer la meva dona, la Gabriela, i el 2011 vam anar a viure a Alemanya, ja que començava a treballar al Centre Europeu d'Operacions Espacials com a enginyer de dinàmica de vol. En altres paraules, la meva feina consisteix a operar els satèl·lits interplanetaris de l'Agència Espacial Europea, per tal que els científics puguin fer anar els seus instruments i ampliar el coneixement que tenim sobre la Terra, el sistema solar i l'univers.

Allà he tingut la sort d'operar satèl·lits a diferents regions del sistema solar, alguns que es dirigeixen cap al Sol o cap a Mercuri, d'altres a Venus, o d'altres que encara ara estan volant al voltant de Mart.

Pel que fa a l'àmbit familiar, ara ja fa onze anys que la meva dona i jo vivim a Griesheim, un petit poble al costat de Darmstadt, i el 2018 i 2020 van néixer els nostres dos fills, Gael i Nina.

Després d'aquest parèntesi, deixeu-me tornar a la missió Rosetta. Els seus orígens s'han buscat a la dècada dels 80, quan després de les observacions de la sonda Giotto al Cometa Halley, l'Agència Espacial Europea (també

anomenada ESA) buscava un projecte més ambiciós. L'ESA, cooperant amb la NASA, volia anar a un cometa, obtenir-ne mostres i tornar-les a la Terra. Al final la NASA va cancel·lar la cooperació, i l'ESA, tot i reduir l'abast de la missió, es va quedar amb la tasca faraònica d'enviar un satèl·lit on mai ningú no havia anat, al cometa 67P, orbitar al seu voltant per tal d'estudiar-lo i llançar, des de la nau, el mòdul Philae per aterrar-hi. La Rosetta i el Philae van sortir de la Terra el març del 2004 i després de més de 10 anys volant per l'espai, l'agost del 2014 les sondes arribaven al cometa. Recordo aquells moments d'una forma molt intensa. Cada imatge i cada dada que rebíem del cometa, a mesura que ens hi anàvem apropant, ens complicava més la vida. El cometa no era gens regular, de fet tenia forma d'aneguet de goma, i nosaltres teníem la feina d'orbitar-lo i a sobre d'aterrar-hi. El cometa era molt petit, la dimensió més gran feia menys de 4 km, i tenia una gravetat molt baixa (unes 10.000 vegades inferior a la de la Terra). A més, del cometa se'n desprenien raigs de pols i gas que pertorbaven l'òrbita del satèl·lit i impedièn la visibilitat dels sistemes de navegació. Tot i així, gràcies a la feina del gran equip d'operacions, vam aconseguir la fita històrica d'arribar al cometa, orbitar-lo i aterrar-hi. La missió Rosetta es va acabar el 30 de setembre del 2016, 30 anys després de la primeres propostes de la missió. Tot i així, les valuoses dades científiques tardaran anys a ser analitzades.

La missió Rosetta fou un projecte d'una gran envergadura, de la mateixa manera que ho fou la construcció de la Séquia de Manresa. La Séquia és una obra cabdal de l'enginyeria medieval per transportar aigua del riu Llobregat fins a Manresa. La Séquia és capaç de transportar un flux d'aigua d'un metre cúbic per segon per un recorregut de més de 26 quilòmetres i un desnivell de només 10,6 metres. És una construcció que té més de 600 anys i que encara ara és vital per a la nostra ciutat.

Era l'any 1336 quan una forta sequera afectava Manresa. Es van perdre collites, la gent passava fam i molts habitants van emigrar. No era la primera, ja que d'altres sequeres havien afectat la ciutat els anys anteriors. Els consellers de la ciutat van pensar que per tal d'evitar futures sequeres, la millor solució era portar l'aigua del Llobregat a Manresa. La proposta del projecte fou aprovada pel rei Pere III el 23 d'agost del 1339. Les obres començaren el mateix any i foren dirigides pel mestre d'obres Guillem Catà. A sota del castell de Balsareny es va construir una resclosa, anomenada la

Resclosa del Manresans, que captava l'aigua del Llobregat. Quan les obres entraren dins del terme de Sallent, el bisbe de Vic s'hi oposà completament. Tot i així, els manresans estaven decidits a continuar el projecte. El bisbe, per tal d'evitar-ho, va excomunicar els consellers de Manresa i fins i tot els treballadors de l'obra. No va ser fins al 1345, després de l'arribada de la Misteriosa Llum, que Manresa va poder continuar la construcció de la Séquia. Després de la mort del bisbe Galceran Sacosta, el seu successor, Miquel de Ricomà, fou més dialogant i va permetre la construcció del tram que afectava les terres del bisbat.

Aquest, però, no fou l'únic entrebanc. L'any 1348, amb l'arribada de la pesta negra, la construcció de la Séquia es paralitzà durant deu anys. Finalment, el 1383 l'aigua arribava a Manresa, quaranta anys després que el projecte fos aprovat.

Com podeu veure, la Séquia, un projecte del segle XIV, i la missió Rosetta, del segle XXI, tenen en comú que són projectes l'èxit dels quals no es pot atribuir a una persona sola, sinó al treball i dedicació de molts. Aquests dos projectes són un clar exemple de com la nostra societat ha de treballar. Hem d'estar units per solucionar els problemes que ens envolten. Si no donem tanta importància a les individualitats, tots junts podem ser imparables. També cal aprendre a mirar a llarg termini, enlloc de buscar el benefici immediat. De fet, els primers enginyers i científics que van proposar la missió Rosetta tenien clar que potser no la veurien volar al voltant del cometa. Probablement, de la mateixa manera, els consellers de la nostra ciutat tenien clar que potser no veurien la Séquia acabada quan la van proposar. Però gràcies a ells, les següents generacions van tenir un futur millor o, en el cas de la Rosetta, anys de dades científiques per intentar entendre com funcionen els cometes i d'on prové l'aigua i la vida a la Terra.

Sònia: Per a mi Manresa sempre ha estat casa. És la ciutat on he crescut, m'he educat, he anat al cau, he ballat dansa tradicional, he fet castells i he participat en entitats i col·lectius pel canvi social. Per tal de formar-me com a farmacèutica i com a científica que busca noves teràpies pel càncer, he estudiat i treballat a Barcelona i he viscut uns quants anys als Estats Units. Però cada vegada que faig la corba de la C-55 i de sobte apareix la Seu, la Cova i el Pont Vell tinc aquella sensació de calidesa, de ser a casa.

La sensació que tot està bé, tot a lloc, tot en pau. Passejar per la Séquia amb les vinyes al costat, pujar el Collbaix, arribar al Gorg Blau un dia de calor... Deixar enrere l'estrès i les preocupacions de la setmana i viure la pau del Pla de Bages. I Montserrat al fons, sempre present, sempre imponent, amb la seva bellesa que talla l'alè. Una imatge que no et deixa mai indiferent. I als vespres, passejar pel Barri Antic, el meu lloc preferit de Manresa. El barri que cada any acull la Fira de l'Aixada, que commemora el passat medieval de la nostra estimada ciutat.

M'agradaria, per un moment, centrar la vostra atenció en el Barri Antic de Manresa. Pel respecte que es mereix com a barri ple d'història i patrimoni arquitectònic, amb un veïnatge divers, que s'estima el barri i lluita cada dia per revitalitzar-lo. Jo he viscut set anys en una ciutat americana. És una ciutat amb un caire prou europeu: amb voreres, parcs, restaurants amb terrasses i alguns edificis històrics de finals del segle XVIII. Tot i ser una de les ciutats més antigues dels Estats Units, li manquen tots aquests edificis històrics, medievals, que podem gaudir en gairebé tots els pobles i ciutats catalanes. Els carrers estrets amb paviments de llambordes, les places majors, els ponts vells, les esglésies gòtiques. Per aquells que hem viscut fora, en ciutats modernes sense gaire història, poder gaudir d'un nucli antic com el de Manresa no té preu.

El Barri Antic és, a més, el nucli del teixit associatiu de Manresa, que és referent a Catalunya. Un barri on diverses entitats i associacions treballen de forma altruista per crear, defensar i transmetre la cultura popular i tradicional. Un punt de trobada de lluites, d'estratègies comunitàries, de resistències i de resiliència. Un barri amb organitzacions i col·lectius que defensen valors humans i humanitaris, denuncien injustícies socials, promouen l'economia social i solidària i fan de Manresa una ciutat més crítica, activa i compromesa.

Desafortunadament, al passejar pel Barri Antic, a part d'edificis històrics, també trobem cases tapiades, façanes que cauen a trossos i edificis en estat deplorable. Per tot això, voldria fer una crida als equips de govern, que durant anys han mantingut aquest barri en l'oblit, perquè garanteixin la seva conservació, rehabilitació i revitalització. I no parlo només de la protecció dels edificis emblemàtics amb valor arquitectònic, com la Seu i la Cova, ni de la preparació de la ciutat pels 500 anys de l'estada de Sant Ignasi de Loiola a Manresa. Parlo de preservar totes les tipologies pròpies

del barri i el teixit històric, mantenint la identitat del barri, incentivant el comerç de proximitat i impulsant propostes que posin el veïnat al centre.

També us animo a vosaltres, manresans i manresanes, a gaudir del Barri Antic. Durant aquesta Festa de la Llum i durant tots els dies de l'any. A caminar pels seus carrerons estrets, aturar-vos a les seves places, fer un vermut o un bon àpat als seus bars i restaurants i a donar suport al comerç de barri. Perquè tota ciutat s'enriqueix si tenim un Barri Antic viu i dinàmic. I això és feina de tots i de totes. I per començar, aquests dies tenim tot d'activitats preparades per gaudir del Barri Antic i d'altres racons de la ciutat. Activats per a tots els públics, que inclouen música, teatre, la Fira de l'Aixada, la Transéquia i un munt d'actes organitzats de manera altruista per diferents entitats manresanes, a les quals un any més volem dir: mil gràcies!

Esperem que tots aquests actes ens ajudin a desconnectar una mica d'aquests anys de pandèmia que tan difícils han estat per a tothom. Que aquesta Festa de la Llum sigui una oportunitat per deixar anar la ment. Moure el cos ballant o fent la Transéquia, connectar amb amics i familiars, veure gaudir els més petits i també els més grans. Una oportunitat més per donar suport a la cultura, en totes les seves expressions. Un sector que ja de per si és molt vulnerable i que s'ha vist molt penalitzat durant aquesta pandèmia.

I és que cada vegada que sembla que veiem la llum al final del túnel, arriba un nova onada. Nous infectats, nous ingressats, hospitals desbordats i noves restriccions. La bona notícia és que cada vegada coneixem millor el virus i sabem com combatre els seus efectes i prevenir les infeccions. L'ús de mesures de prevenció, com la mascareta, la distància de seguretat o la ventilació, fa que els espais interiors siguin segurs i que, per tant, puguem gaudir de tota mena d'espectacles culturals sense preocupacions. A l'exterior, el contagi és molt més difícil, i podem aprofitar per veure els que més estimem sense posar-nos en risc. Així que us animo a gaudir d'aquesta Festa de la Llum sense preocupacions, però això sí, fent ús del cap i de les mesures de prevenció.

També us animo a fer balanç i ser conscients dels nostres privilegis. Perquè mentre les conseqüències de la pandèmia ens afecten a tots, no ens afecten a tots per igual. Per alguns de nosaltres, una infecció per coronavirus

no serà més greu que una grip o un refredat fort; no tindrà conseqüències per l'economia familiar ni afectarà al nostre horari laboral. Però en una crisi sanitària, social i econòmica com la que estem vivint, són molts els que pateixen conseqüències greus. I com sempre, els que més reben són els més desvalguts. Evitar que aquesta crisi s'allargui en el temps és feina de tots.

En primer lloc, és feina dels científics, que hem d'aprendre a comunicar-nos millor, a ser més propers, a transmetre una confiança que encara molts no senten. I per això vull agrair que avui ens doneu veu. Per poder explicar que les vacunes no són un miracle fet a corre-cuita. Son el fruit d'esforços titànics de molts científics d'arreu del món que porten anys treballant perquè en un moment de crisi màxima, com la del gener del 2020, tinguéssim la tecnologia a punt per fer vacunes com les que portem avui. El repte més gran no era el desenvolupament de la vacuna en si, sinó la producció de milions de dosis per arribar a la totalitat de la població mundial. I per això, universitats, petites empreses biotecnològiques i grans farmacèutiques es van unir en un esforç històric per accelerar-ne la producció. Un exemple de tot el que podem aconseguir quan unim les forces per assolir un objectiu comú amb determinació.

Desafortunadament, la distribució de les vacunes, igual que la distribució de la riquesa, no ha arribat a tot arreu per igual. I una vegada més, són els més desvalguts els que en pateixen les conseqüències. Perquè fins que no estiguem tots vacunats a tots els racons del planeta, aquesta pandèmia no s'aturarà.

En segon lloc, és feina de tots trobar el balanç entre donar-nos suport mutu, cuidar els nostres i a nosaltres mateixos, mentre minimitzem el risc de contagi i la continuació de la crisi actual. Una feina tan difícil com imprescindible. També em sembla important seguir donant suport als sectors que més han patit durant aquesta pandèmia, com la cultura i la restauració, i aquests dies tenim una oportunitat única per fer-ho. I això no és només feina nostra. Cal que els òrgans de govern, tant locals com estatals, posin les persones al centre i trobin mesures que d'una manera real ens ajudin a passar pàgina d'aquesta pandèmia. A començar una nova etapa en la qual l'aprenentatge dels errors ens doni noves oportunitats per viure en un món millor per a tots.

Robert: I ja tornem a posar el focus en Manresa i en la Festa de la Llum, per no donar a la pandèmia un protagonisme que avui, més que mai, es mereix la nostra estimada ciutat. Manresa és una ciutat de cultura i això no és d'ara, això ens ve de lluny. Com a part de la cultura tenim el Misteri de la Llum de Manresa. Aquest explica que a les 9 del matí del 21 de febrer de l'any 1345, una misteriosa llum provinent de les muntanyes de Montserrat es dirigí a l'església del Carme de Manresa. Aquest fet fou interpretat com un senyal diví, a favor dels manresans, i va convèncer el bisbe de Vic perquè permetés la construcció de la Séquia pels termes de l'Església. Als temps actuals veiem que la cultura és encara viva i que es reivindica en moltíssims actes, com per exemple la Festa Major, la Festa Major Alternativa, les Festes de Sant Ignasi, la Fira Mediterrània, i també la Festa de la Llum. Tots aquests actes no s'organitzen sols, sinó que hi ha molta gent i entitats al darrere treballant per mantenir-los, cosa que cal agrair i molt. Una de les entitats és el Casal Cultural de Dansaires Manresans.

El Casal fou fundat el 1947 com a grup de sardanes, tot i que el 1953 va néixer el grup de dansa folklòrica, conegut com l'esbart, per tal de representar la cultura tradicional i popular catalana. Des de llavors l'esbart no ha parat de divulgar la dansa catalana tant a nivell internacional, participant a diferents festivals a Itàlia, Suïssa, França i Portugal, com a nivell nacional, per exemple amb l'organització, des de fa 35 anys, del festival de dansa folklòrica Oreneta d'Or Ciutat de Manresa. Aquest any, el Casal fa 75 anys, i per tant m'agradaria felicitar-lo per aquesta fita i desitjar-li molta sort en l'organització dels actes commemoratius d'aquest aniversari.

La meva relació amb el Casal podríem dir que comença fins i tot abans de néixer. El meu pare va començar ballant sardanes, quan només tenia 18 anys, i un any més tard, s'hi apuntà la meva mare. Per l'esbart hi ha passat quasi tota la meva família: pares, cosins, tiets, germans i, és clar, jo també, però només fins als 9 anys. Tot i així, el vincle amb l'esbart ha estat constant. De fet, encara ara, quan ens trobem amb els de casa, l'esbart és un tema de conversa, ja que la meva família està molt lligada amb l'entitat. També la Sònia, que va ballar a l'esbart durant tres anys quan era petita, i els seus dos germans han format part d'aquesta gran família que és l'esbart.

Aquest any el Casal és l'entitat administradora de la Festa de la Llum, considerada Patrimoni Festiu de Catalunya des de l'any 2015 i que té la concessió de Tresor del Patrimoni Cultural Immaterial de Catalunya i Andorra des de l'any 2009. Una festa que té més de 400 anys d'història, ja que la primera referència documental es troba el 1534. Una festa organitzada pels manresans, al cor de Catalunya, i oberta a tothom. Una festa plena d'actes i activitats per a totes les edats. Una festa de la qual la Sònia i jo hem tingut el gran privilegi de ser-ne els pregoners. Per aquest motiu, volem agrair al Casal Cultural de Dansaires Manresans i a l'Ajuntament de Manresa haver-nos escollit. Per nosaltres ha estat un gran honor pronunciar aquest pregó davant de tots vosaltres.

Que comenci la festa!

La Pregonera

Sònia Guedán Carrió

Sònia Guedán Carrió (Manresa, 1980) és llicenciada en Farmàcia per la Universitat de Barcelona (2003) i doctora també per la Universitat de Barcelona (2009). Des del 2004 es dedica a la recerca biomèdica per desenvolupar noves teràpies per al càncer.

Durant el seu doctorat a l'Institut Català d'Oncologia, va desenvolupar una teràpia basada en un virus capaç de matar tumors. Arran d'aquesta invenció, es va crear la spin-off VCN Biosciences que actualment està provant aquesta teràpia en assajos clínics en malalts amb càncer, amb resultats prometedors.

El 2010 va marxar a viure a Filadèlfia (EUA) per seguir la seva recerca a la Universitat de Pennsilvània. Allà va treballar amb tecnologies punteres basades en l'enginyeria gènica, semblants a les que s'han utilitzat per generar les noves vacunes pel coronavirus, però aplicades al tractament del càncer. L'equip en què treballava va ser el responsable del desenvolupament i l'aprovació per a l'ús clínic d'una nova teràpia contra la leucèmia basada en la modificació genètica de cèl·lules del sistema immunitari.

Després de set anys als Estats Units, va tornar a Barcelona per treballar a l'Institut de recerca biomèdica August Pi i Sunyer (IDIBAPS), el centre associat a l'Hospital Clínic de Barcelona. Aquí dirigeix un equip d'investigadors que utilitzen les tècniques i coneixement après durant la seva estada als EUA per tal de seguir innovant i desenvolupant noves teràpies per pacients amb càncer. La seva recerca és finançada per l'estat espanyol, la Comunitat Europea, associacions privades (com l'Associació Espanyola contra el Càncer o la Fundació La Caixa) i empreses biotecnològiques. És membre de la junta directiva de la Societat Espanyola de Teràpia Gènica i Cel·lular i imparteix classes a diferents universitats catalanes i de l'estat.

En el seu temps lliure, ha format part de diverses entitats culturals i de lleure de Manresa, incloent el Casal Cultural de Dansaires Manresans, el Mijac Valldaura, la Colla Castellera Tirallongues i l'Obra Sardanista Nou Estel. Des que va visitar Palestina, el 2010, ha denunciat activament l'ocupació de les terres àrabs per part de l'Estat d'Israel, i ha estat implicada en el moviment de solidaritat amb Palestina com a membre de BDS Bages i BDS Catalunya.

El Pregoner

Robert Guilanyà Jané

Robert Guilanyà Jané va néixer a Manresa el 13 d'agost del 1985 i actualment viu a Griesheim, un petit poble a prop de Frankfurt (Alemanya), amb la seva dona, la Gabriela, i les seus dos fills, en Gael i la Nina, de tres i un any.

Fins al 2009 va viure a Manresa i va formar part de diverses entitats de la ciutat. Des dels 6 anys fins que va començar la universitat, va ser membre de les categories inferiors de l'equip de waterpolo del Club Natació Manresa. També des de molt petit i fins a l'actualitat ha estat vinculat al Casal Cultural de Dansaires Manresans. De fet, va ballar amb el grup de dansa infantil fins al 1994.

El 2009 es va graduar en Enginyeria Aeronàutica, en l'especialitat d'Aeronavegació, per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Després d'aconseguir la beca atorgada per La Caixa, va anar a estudiar un màster de postgrau en Enginyeria de Sistemes Espacials a l'Institut Supérieur de l'Aéronautique et de l'Espace (ISAE-Supaero) a Tolosa (França). Allà va tenir l'oportunitat de fer les pràctiques d'empresa al Centre National d'Études Spatiales (CNES) per a la missió Philae (una sonda espacial que havia d'aterrar al cometa Churyumov-Gerasimenko).

Des del 2011 treballa al Centre Europeu d'Operacions Espacials de l'Agència Espacial Europea (ESOC/ESA) a Darmstadt com a enginyer de dinàmica de vol de les missions interplanetàries. Ha participat en la preparació i operació de diferents missions: la Venus Express i la Mars Express (la primera és una satèl·lit a Venus i el segon a Mart), els telescopis espacials Herschel, Planck i Gaia, el BepiColombo (un satèl·lit que es dirigeix cap a Mercuri) i Solar Orbiter (un satèl·lit d'observació del Sol).

Tanmateix, les missions a les quals ha dedicat més temps són la Rosetta-Philae i el projecte ExoMars.

La missió Rosetta-Philae consisteix en un satèl·lit orbitador, la Rosetta, i un mòdul d'aterratge, el Philae. Aquesta fou la primera missió a la història que va aconseguir orbitar i aterrar un mòdul en un cometa. Per a aquest projecte, treballava en l'equip de càlcul de trajectòries, determinant les maniobres necessàries per tal que el satèl·lit es mantingués en l'òrbita adequada i que el mòdul d'aterratge arribés a la superfície del cometa.

Pel que fa al projecte ExoMars, treballa com a coordinador de l'equip de dinàmica de vol del satèl·lit TGO (Trace Gas Orbiter). El Trace Gas Orbiter és un satèl·lit al planeta Mart i la seva missió és comunicar la Terra amb els robots que es troben a la superfície de Mart i estudiar-ne l'atmosfera. El TGO fou el primer satèl·lit europeu que va utilitzar l'atmosfera marciana per tal d'arribar a l'òrbita de ciència.

Actualment, a part d'operar les missions interplanetàries de l'Agència Espacial Europea i coordinar les operacions del TGO, també es dedica a preparar les operacions del telescopi espacial Euclid, el llançament del qual es preveu per a finals d'aquest any o principi del que ve i que té com a objectiu estudiar l'energia i la matèria fosca de l'univers.

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra,
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes. The music consists of a single melodic line. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat; set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent." The score ends with a double bar line.

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tan gentil, tan clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tan excel·lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Onnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fos migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura,
perquè la Verge procura
sempre pel bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
d'un cas tan singular,
la Llum santa i delicada
al Carme se'n va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altra a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altra sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tan extremíssim cas,
aleshores en continent
la Llum de nostra ventura
isqué dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant Ponç, prop Santpedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: Jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,...

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder.
Oh encobert ornament,
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

Ajuntament de Manresa

ASSOCIACIÓ MISTERIOSA LLUM